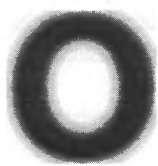

AVICOM 94: Fotografija i muzej

od 20. do 23. rujna 1994. godine ICOM-ov Komitet za audio-vizualnu tehnologiju - AVICOM, održava svoj četvrti simpozij - ovaj put u suradnji s nedavno otvorenim Haus der Geschichte der Bundesrepublik Deutschland.

Profesionalci iz muzeja i drugih obrazovnih institucija, eksperti za audiovizualnu tehnologiju iz svijeta raspravljat će o novim mogućnostima didaktičkih i vizualnih materijala, tehničkim uvjetima za čuvanje povijesne fotografije i međunarodnoj upotrebi foto-dokumentacije.

Osnovne teme kongresa "Fotografija i muzej" su: Fotografija kao predmet zbirke i istraživanja, Muzeji fotografije, Fotografija u dokumentaciji, inventiranju (audiovizualni i kompjutorski načini inventiranja); Zaštita, restauracija i pitanje čuvanja u arhivama, Nova foto-tehnologija (u vezi s drugim medijima), Fotografija i zakon, Fotografija u didaktičkoj i obrazovnoj upotrebi u muzeju.

Ekskurzije i radionice (workshops) obogatit će program. Planiran je posjet "Photokinu" u Kölnu za 24. rujna.

Referate - ne duže od 30 minuta - treba najaviti do veljače 1994.

Kontakt: AVICOM c/o Rheinisches Freilichtmuseum Kommern, Auf dem Kahlenbusch, D-53894 Mechernich-Kommern, tel. (49) 2443 5051, fax (49) 2443 5572 (Dr. Michael Faber).

*Prevela s engleskog:
Jadranka Vinterhalter*

IN MEMORIAM - MR. ZLATKO GUNJAČA

(Knin, 1939. - Šibenik, 1994.)

*Branka Šulc
Muzejski dokumentacioni centar
Zagreb*

Zasluzni istraživač na polju starokršćanske i srednjovjekovne nacionalne arheologije u Hrvatskoj, promotor hidroarheoloških istraživanja, napose na području šibenskog akvatorija, direktor Muzeja hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu i jedan od osnivača arheološkog odjela Muzeja grada Šibenika, predsjednik Muzejskog vijeća Hrvatske, mr. Zlatko Gunjača, tragično je preminuo u Šibeniku 30. siječnja 1994. godine. Rođen je 8. rujna 1939. godine u Kninu. Nakon završene Klasične gimnazije u Splitu diplomirao je arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i magistrirao.

Doktorska disertacija o arheološkom lokalitetu Srima, koji je više godina temeljito istraživao, ostaje nedovršenom.

Djelujući u Muzeju grada Šibenika, gdje je utemeljio i vodio Arheološki odjel, sve do 31. siječnja 1992. godine, kada je odlukom Ministarstva prosvjete i kulture Republike Hrvatske imenovan ravnateljem Muzeja hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu, intenzivno je radio i na brojnim arheološkim istraživanjima.

S posebnim interesom istraživao je arheološki lokalitet Bribirska Glavica. U početku kao suradnik oca, poznatog arheologa i povjesničara, akademika Stjepana Gunjače, a poslije i kao voditelj.

Sudjelovao je i vodio istraživanja značajnih arheoloških lokaliteta - u Gradini na Žirju, na kasnoantičkom kompleksu u Srimi, starohrvatskom groblju u Dubravicama, na srednjovjekovnoj šibenskoj tvrđavi Sv. Mihovil. Vodio je takođe hidroarheološka istraživanja, kojima je i jedan od utemeljitelja, u šibenskom i dubrovačkom akvatoriju i na brojnim drugim lokalitetima.

Rariteta muzeološka personalnost kolega Gunjače, uz onu, više poznatu, arheološku, u mnogočemu - ponajprije u realizaciji visokih standarda u organizaciji muzejskoga rada a potom i u primjeni pokadšto neprepoznatih suvremenih pristupa rada u muzeju - ostavlja danas prepoznatljiv trag i smjer nastavljačima njegove muzejske aktivnosti. Već svojim radom u svojstvu voditelja Arheološkog odjela Muzeja grada Šibenika uspješno organizira i muzeološku obnovu stalnoga postava Muzeja, otvorenu 1979. godine, kao i arhitektonsku obnovu zgrade Muzeja, i potiče razvoj stručne i znanstvene djelatnosti Muzeja i ustrajava u istraživačkim programima i postavljanju brojnih izložaba toga muzeja.

Svojom stručnošću, znanstvenom akribijom, te neprijepornim kvalitetama temeljitosti i s visokim organizacijskim sposobnostima, upravo kolega Gunjača postavlja čvrste osnove i daljnjemu muzeološkom razvoju Muzeja grada Šibenika.

Dolaskom na mjesto ravnatelja u Muzej hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu, pred novim je izazovom, unatoč vrlo teškom ratnom vremenu i za kulturnu baštinu.

Najpozvanijim je nastavljačem dijela vizija rada toga muzeja koje je postavio Stjepan Gunjače, jedan od prvih ravnatelja toga muzeja, njegov otac, i promotor novih usmjerenja muzealnoga profila MHAS-a.

In memoriam: mr Zlatko Gunjača

U nepune dvije godine ravnateljstva tom institucijom, organizirao je rad muzeja na čvrstim stručnim kriterijama, reorganizirao i povećao muzejske odjele, inzistirao na temeljnim osnovama muzejskih zadaća, od dobro sređene dokumentacije do sustavnog vođenja arheoloških istraživanja srednjovjekovne nacionalne arheologije, stvarajući Muzej kao mjesto kontinuirane i utemeljene stručne ali i medijske pozornosti. Definiranje novoga statusa i funkcije MHAS-a, kao vodeće ustanove u okviru srednjovjekovne arheološke znanosti u Hrvatskoj, bio je jednim od njegovih prioritarnih ciljeva.

U jednom od posljednjih intervjua za "Slobodnu Dalmaciju" Zlatko Gunjača je naglasio i nove smjernice rada MHAS-a: "Naša ambicija i vizija jest da ponovno obnovimo pri MHAS-u Institut za nacionalnu arheologiju koji bi koordinirao proučavanje najstarije hrvatske kulturne baštine na sveukupnom području Republike Hrvatske. Željeli bismo stvoriti centar u kojemu bi se pohranila sva relevantna dokumentacija, mjesto zbora svih znanstvenika koji se bave izučavanjem ransrednjovjekovne hrvatske prošlosti."

Priprema zahtjevne izložbe "Arheološka baština Hrvata" bila je jednom od zadnjih Zlatkovih muzeoloških preokupacija i tema od zasebna interesa, kojom je s ekipom suradnika težio prezentirati i valorizirati kulturu hrvatskoga ranog srednjovjekovlja i na europskoj razini. Uspio je realizirati, listopada 1993. godine, serozno pripremljenu proslavu 100. obljetnice MHAS-a, koja je bila središnji kulturni događaj u muzejskoj djelatnosti Hrvatske uz paralelno održavanje znanstvenoga skupa Hrvatskog arheološkog društva. Bila je to, po riječima njegova splitskoga kolege Emilia Marina, i njegova osobna misija kojom je "otvorio novo veliko poglavlje, imao veličanstvenu viziju. Učinio nas je, u plemenitom nadmetanju, svjesnima nužnog pravca razvoja muzeja." Od početka rata u Hrvatskoj, 1991. godine, aktivnim je sudionikom organiziranja spašavanja spomeničke baštine, sudionik brojnih međunarodnih akcija za pomoć hrvatskim muzejima i programima obnove u arheologiji. Osoba zamjerne kulture i u prezentiranju značaja i mjesta arheološke i muzealne kulturne baštine u evropskom kontekstu, kolega Gunjača je ustrajnošću u realizaciji brojnih programa i u tom području bio i primjerom mnogima od nas iz njegova kruga djelovanja. Brojnost publiciranih stručnih i znanstvenih radova, muzeoloških projekata i napose programa za višegodišnja arheološka istraživanja srednje Dalmacije jesu trag njegova rada.

Ipak, svima nama koji smo niz godina surađivali s kolegom Gunjačom i nadalje će nedostajati njegova prijateljska riječ, potpora vlastitim naporima osuvremenjivanju arheološkoga i muzejskoga rada, ohrabrenje da postoje kolege s istim ili jednakim idejama, apsolutno razumijevanje za struku, koju je on, s ponajboljim osobinama struke, i u svojstvu predsjednika Muzejskoga vijeća Hrvatske zadnjih godina potvrđivao.

Ravnatelj Muzeja grada Šibenika, Ivo Pedišić, možda je sažeo na komemoraciji kolegi Gunjači u MHAS-u njegove prepoznatljive osobine - kolega Gunjača bio je "časni istraživač i zaljubljenik arheološke znanosti i sveukupne baštine".

Primljeno: 18. 7. 1994.